

A Kenderfonógyár dolgozóinak segítése az újszegedi Szabadság Tsz-nek

Irtunk már arról a baráti és mindkét fél számára hasznos kapcsolatáról, amely a szegedi üzemek és a város, valamint a járás termelőszövetkezetei között kialakult. Különösen

nagy jelentőségű most ez a kapcsolat,

amikor napról napra egyre több egyénileg gazdálkodó paraszt látja be a szövetkezés helyességét, s azt, hogy ez az egyetlen járható út számára a jövő felé. Üzemeink azzal, hogy segítenek megoldani a tsz-eknek a kezdet problémáit, végső soron hatékony támogatást adnak a mezőgazdaság kollektivizálásáért folyó munkához.

A Szegedi Kenderfonógyár és az újszegedi Szabadság Tsz között is létesült ilyen kapcsolat.

A gyár dolgozói több alkalommal látogattak már ki a termelőszövetkezetbe, s találtak maguknak tenni valót is. Így a gyár műhelyének szerelői elvállalták, hogy rendbehozzák a tsz kútjait, s vállalták azt is, hogy segítenek az elhanyagolt üvegház és a melegágyak rendbehozásánál is.

Az újszegedi Szabadság Tsz Andó József elnök vezetésével már megtette első lépéseit a fölemelkedés útján. Jól végzik a gazdasági munkákat és több egyéni gazda is kérte fölvetelét hozzájuk. Így például Kószó Imre, Császár János és id. Simon István. Reméljük, hogy a gyár és a termelőszövetkezet barátságát továbbra is hasznosan segíti majd az újszegedi Szabadság erősödését, gazdagodását.

Bélyegkiállítás Lenin életéről és munkásságáról

Aki Szegeden, a Széchenyi tér felől befordul a Kárász utcába, az feltétlenül megáll gyönyörködni az Állami Áruház kirakata előtt. A nagy Lenin születésének 89. évfordulója alkalmából a Szegedi Bélyeggyűjtő Kör tagjai rendkívül szép és meglehetősen kiállítás rendeztek bélyegből, amelyek Lenin életét és munkásságát ábrázolják.

A kirakat előtt nemcsak a bélyeggyűjtés iránt érdeklődők, hanem idős parasztemberek és mások is szívesen megállnak. A Bélyeggyűjtő Kör tagjai bebizonyították, hogy a bélyegekkkel is lehet

A KISZ küldöttsége Leningrádban

Leningrád (TASZSZ): A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség küldöttsége Komócsin Zoltánnak, a KISZ Központi Bizottsága titkárának vezetésével pénteken Leningrádból Moszkvába érkezett.

A magyar vendégek ötnapos leningrádi tartózkodásuk alatt megtekintették a város történelmi nevezetességét emlékeit, az új létesítményeket, felkeresték az ermitagot, több színházat meglátogattak.

Milyen termelési célokért versenyezzenek a város textilmunkásai?

— Mondja csak

— szövegírás? — szólított meg a minap az Újszegedi Kender-Lenszövő egyik dolgozója. — Évekkel ezelőtt állandóan a termelési tervek túlteljesítésére buzdítottak bennünket az üzemben és az újságok hasábjain. Az utóbbi években aztán azt mondták: önmagunknak árthatunk vele, ha túllépünk a tervelőírásokat. Most meg ismét azt halljuk, azt olvassuk, hogy versenyezzünk, teljesítsük túl a terveket. Nem értem én ezt a dolgot. Szavaiból nemcsak a márciusi párthatározat mondanivalója ismeretének hiánya csendül ki, hanem érezni lehet szavaiból az aggodalmat is; nem térünk-e vissza ismét a nagy számok hajhászásához, erőnk, lehetőségeink túllépéséhez. Ez nem csupán egy ember problémája, többeket foglalkoztat. Vannak munkások, akik örömmel üdvözlik a határozatot és készek tudásukhoz, képességeikhez mérten teljes szívvel dolgozni annak megvalósításáért, de még nem értik, nem tudják világosan, hogy a feladatokról milyen szerepet vállalhatnak.

Az MSZMP Központi Bizottsága mint megvalósítható célt ajánlotta népünknek, hogy 1959 végére érjünk el népgazdasági tervünk néhány legfontosabb mutatójának — a szocialista ipar termelésének, a termelési költségeinek, a beruházásoknak, a termelékenységnek, a nemzeti jövedelemnek — a hároméves tervben 1960-ra tervezett színvonalát. A határozat mindenekelőtt elemzi e célkitűzések lehetőségét, s megmutatja azt az alapot, amelyről elindulva bátran, erőnk tudatában foghatunk e célok megvalósításához.

Vajon a határozat azt tüzi-e elénk, hogy minden iparágban, üzemben és minden áruféleség termelésében teljesítsük túl terveinket? A város textilműveiben némelyek, nemcsak munkások, hanem még műszakiak is, mint például a Textilművek főmérnöke, olyan következtetést vontak le, hogy saját üzemük tervét is a határozatban megjelölt négy százalékkal kell túlteljesíteni. Ez az elhamarkodott következtetés a határozat megnevezéséből fakad. A Központi Bizottság nem határozta meg sem tarcánként, sem iparáganként, még kevésbé gyártmányonként a túlteljesítés feladatait. Ennek megjelölése — ahol erre lehetőség van — a tarcák teendője. A minisztériumoknak kell megállapítaniuk, hol, melyik vállalatnál és milyen termékekből célszerű a mennyiség növelése stb. A helybéli üzemi ter-

vezetés mennyiségi túlteljesítésre nem helyes az iparigazgatóság megkérdezése nélkül. A terv mennyiségi mutatóinak túlteljesítése ugyanis országos méretekben és Szegeden is csak egyes cikkekből kívánatos; Ezért a kongresszusi versenyben a szegedi textilművekben csak ott tűzhető ki mennyiségi tervtúlteljesítést, ahol erre lehetőség van és a termelt többletárura a népgazdaságnak szüksége van. Véték lenne megengedni most és bármikor azt, hogy az előírtnál többet gyártsanak és erre nyersanyagot, nemritkán drága import-alapanyagot vegyenek igénybe;

A Könnyűipari Minisztérium például a ruházati cikkek termelését nem növeli. Az éves tervben előírt mennyiség és a jelenleg felhalmozott kereskedelmi készletek biztosítja a lakosság ruhaszükségletének zavartalan kielégítését. Ellenben jelentős három-, ötszázalékos túlteljesítésre számítanak a lakástextil, a bútorszövet, a szőnyegek gyártásában. Ez azonban nem jelenti azt, hogy például a ruhaiparban s itt Szegeden a Ruhagyárban, vagy akármelyik női vagy férfiruhát készítő vállalatunknál, szövetkezetünkben nincs miért versenyeznünk. S azt sem jelenti, hogy például az Újszegedi Kender-Lenszövőben, ahol készítenek lakástextilt, szőnyegeket, vagy a Szegedi Kenderfonógyárban, ahol a szövéshez szükséges alapanyag egy részét gyártják, célkitűzésünk csak a mennyiségi túlteljesítést kell megjelölni a kongresszusi versenyben;

Régebben úgy honosított meg német tudatában a munkaverseny, hogy ez csupán mennyiségi túlteljesítést jelent. A szegedi textilművekben is vannak emberek, akik még mindig ebben a tévhitben élnek. Ezért üzemi pártés szakszervezeteinknek fokozottabb felvilágosító munkával kell megértetniük a szocialista munkaverseny tartalmát, az adott üzemre vonatkozó helyes célkitűzéseit.

Miért versenyezzenek a szegedi textilművek munkásai? A kongresszusi verseny célkitűzései között minden vállalatnál, üzemben a gazdaságosságunk kell elfoglalnia az első helyet. Ott sem szoríthatja ki a termelés mennyiségi termelése a gazdaságosság alapvető követelményét, ahol a túlteljesítés lehetőség van. A Központi Bizottság határozata kimondja: »Az iparban a termékek önköltségét a tervezett 1,5 százalékkal helyett 2,5 százalékkal csökkentjük...« Versenyezzenek a dolgozók és a vezetők a nyersanyagok, különösen az importanyagok takarékoságáért, a technológiai fegyelem megszilárdításáért, a termelékenység növeléséért, az export biztonsági tartalék arányának csökkentéséért és mindezek eredményeként a termelési költségszint csökkentéséért.

A rostiparban, így a Délrostnál is az önköltség csökkentése mellett elsősorban a szál- és az összrosthozam növelésére kell a figyelmet

fordítani. A szövődékben pedig a kikészítőnek átadandó nyersáruk minőségét kell javítani, és itt a már fentebb említett cikkekéségeknél a mennyiségi terv túlteljesítésére is lehetőség van.

A népgazdaság továbbfejlesztésének egyik fontos célkitűzése az exporttervek teljesítése, sőt túlteljesítése. Például túl lehet teljesíteni az exportterveket a Szovjet-unió részére gyártandó ponyvákban, az NDK-ba küldendő ponyvákban és a len fehérárukban. A minisztérium vezetői lehetőségeket látnak arra, hogy vállalataink 1959. évi nettó termelést áron számítva, az exportterveket 2—3 százalékkal túlteljesítsék és a hároméves terv export-előirányzatának megfelelő árumennyiséget 1960 augusztus 20-ig leszállítsák. Vállalatainknál ezért arra kell törekedni, hogy olyan új mintákat, új műszaki megoldásokat dolgozzanak ki, amelyek külföldön fokozzák termékeink kelendőségét.

A szocialista munkaversenyben a lehetőségek szerint a legkisebb termelési egységnek is világosan meg kell jelölnünk a feladatokat. Ezen a téren példamutató munkát végez a Dérost, amely már megkapta az iparigazgatóságtól a márciusi határozatból adódó feladatokat. Most ezeket lebontják telephelyekre, ezt követően gépekre és egyes dolgozókra is.

A műhelybizottságok

és bizalmiak mindennapi ismertető munkával teremtésük meg, hogy a dolgozók minden vállalatnál, műhelyben ismerjék a feladatokról rájuk háruló részt. Helyes, ha a szóbeli tájékoztatás mellett üzemeink írásban is kiadják — lehetőleg minden dolgozóknak —, hogy mi a konkrét feladatunk a közös cél elérésében. Így bontakozhat igazán ki alkotókészségük, amely a kongresszusi munkaversenyben csúcspontot majd ki. Egymástól kelnek nemes vetélkedésre a szegedi textilművek munkásai — egymással, önmaguk korábbi eredményeivel. S e verseny eredményeivel hozzájárulnak a párt határozatban megjelölt célok megvalósulásához, amely egyaránt szolgálja az egyén és a társadalom javát.

(N=P)

Magyar és szovjet fizikusok együttműködése

A Trud című szovjet lap pénteki számában riportot közöl a dubnai egyesített atomkutató intézetben dolgozó magyar fizikusok munkájáról. A lap beszámol a fiatal magyar kutatók jelentős tudományos eredményeiről.

A Trud riportja részletesen foglalkozik azokkal a baráti, testvéri kapcsolatokkal is, amelyek a dubnai egyesített atomkutató intézet és a magyar központi fizikai kutatóintézet között fennállnak.

Üttörőpalota épül Moszkvában

Moszkva (MTI): Moszkva egyik legzsebesebb részén, a Lenin-hegyen megkezdődött a moszkvai üttörőpalota építkezése. 55 hektáros területen épül fel a moszkvai fiatalok csodálatos birodalma. 132 000 légtömbméteres központi épülettömbjében egyszerre 5000 moszkvai üttörő tanulhat, olvashat, szórakozhat majd a különböző szakkörökben, tanműhelyekben, a 60 000 kötetes könyvtárban, az üt-

törőpalota csillagvizsgálójában, autókлубjában;

A palota hatalmas parkjában 5000 férőhelyes stadion, fedett uszodát, atlétikai, röplabda- és kosárlabda-pályákat, 2500 személyes szabadtéri színházat létesítenek. A nyári iskolai szünet idején az új moszkvai üttörőbirodalomban egyszerre 15—18 000 fiatal szórakozhat majd;

SIKERREL MUTATKOZOTT BE

az „élő antológia”

Megérdemelnék a közönség szélesebb körű érdeklődését

A fiatalok magában véve még nem érdem és nem érték. A tetterő, az alkotmánygyűlés — különösen, ha tehetséggel is párosul — avatja azzá. Ezért volt annyira örömteli és értékes azoknak a fiataloknak az igényes szereplése, akik a Szegedi Egyetemi Írói Munkaközösség által rendezett pénteki esten adtak ízelítőt művészetükből, a Központi Egyetem aulájában. Talán nem is kell őket bemutatni a szegedi közönségnek, hiszen szinte mindannyiójuk írásait jól ismerik lapunkból, a Délmagyarországból, s a Tiszatájból, sőt egyikük-másikukét országos folyóiratokból, a rádióból is. Legújabbban a Szegedi Fialatok Antológiájára nyújtotta csoportba gyűjtve legszebb termékeit az olvasóknak. Pénteken este pedig mintegy élő antológiát kaptunk Havasi Zoltánnak, az Egyetemi Könyvtár igazgatójának meglehetősen bevezetője után. Az »élő antológia« bizonyos mértékig a fejlődésről is tanuskodott, amelyeket alkotói közös kötetük megjelenése óta is megtettek. Rangorolás nélkül írjuk ide a neveket: Andrásy Lajos, Bárdos Pál, B. Fenákel Judit, Borbély Gábor, Farkas László, Havasi Dániel, Gaál Sándor, Déry Endre, Lódi Ferenc, Magdu Lúcián, Markó Pál, Papp Lajos, Paróczai Gergely, Tóth Béla verseiből, novelláiból tevődött össze a jó kétórás műsor.

Ne várjon ezúttal értékelést az olvasó, hiszen ezt máskor már megtette lapunk és megteszük a jövőben is, amikor szegedi fiatal írónk, költőink munkásságának értékelésére van szükség. Nyilvánvalóan nem tehetünk egyenlőségi jelet a felsoroltak művészet, gondolati és kifejezésbeli gazdagsága, formakésztsége közö. Az e helyen nem alkalmas elemzés helyett azonban szolgáljon közös megállapításul az elismerés azért, hogy mindannyian ösztönzött, igaz emberi érzéseiket vetik papírra, s az egyéni élmények tüze adja melegét írásműveiknek. Feltűnő, hogy a fiatalok közül hányat foglalkoztatnak az emberiség mindennapjainak nagy problémái, elevenbe-vágó sorskérdéseink is. Felelősségtudatuk és dicséretes művészi érzékenységek jellemzők foghatjuk ezt fel. Tegyük hozzá: többségük a szüksé-

ges művészi kifejező eszközöket is megtalálja hozzá. Javarástulnak nem ismeretlen az alkotásnak az a legnemesebb módja, amelyet a szocialista-realizmus jelent. Ez elismerő sorok igazságát nem csorbítja, ha egyikük-másikuk még küzd a kezdő íróra jellemző nehézségekkel, sőt az is lehet, hogy nem mindegyikük jut el a teljes kibontakozásig. Ezúttal azonban nem ez a fontos, hanem az, hogy többségükben mégiscsak ígéretes tehetségekről van szó, akikre érdemes Szeged közvéleményének felfigyelnie. Sajnos ugyanis nem kíséri őket az a megérdemelt figyelem, amely pedig munkájukhoz elengedhetetlen lenne. Jogosan kérdezhetik ők maguk is, hogy hol voltak az oly nagy szívvel rendezett estjükörül azok, akik Szegeden az irodalom, a művészetek barátjának mondják magukat. Szomorú, hogy üres széksorok várták a nagyobb számú közönséget, s amennyire örvendetes, hogy a jelenlévők zöme középiskolások és egyetemi fiatalokból állt, annyira szomorú is a felhívott közönség, különösen az irodalomszakos tanárok és mások távollatásának.

A fiatal szerzők műveinek tolmácsolása is figyelemre

éremtelő volt. Az egyetemi szovalócsoport kollektív bemutatkozásának is tekinthetjük az igen tehetséges Tóth Miklós vezetésével. S a többiek: Bálint Gyula, Fejér Ádám, Kanjós Zoltán, Lakner Anna, Molnár Éva, Novák Mária, Zenei József is lelkesen igyekeztek átadni a hallgatóknak azokat a gondolatokat, melyeket ifjú társaik a versek, novellák sorába öntöttek.

A műsor kellemes kiegészítőjeül szolgált a Szegedi Pedagógiai Főiskola kamarakórusának fellépése — amelynek egyúttal bemutatkozását is jelentette e siker szereplés —, valamint Kedves Tamásnak, a Zene-művészeti Szakiskola hallgatójának csellósága.

A Magyar Rádió részleteket vett fel az est műsorából, így a közeljövőben alkalmunk lesz megismerkedniük az elhangzottakkal azoknak is, akik ezúttal távollmaradtak. A rádió munkatársa érdekes beszélgetést is folytatott a közönség több tagjával, néhány fiatal íróval és Kiss Lajos tanárral, aki sok gondolattal, töredéssel segíti az Egyetemi Írói Munkaközösség fiataljainak fejlődését.

(lőkös)

Förténelmi idők

ven külön szervezet állít fel. A lemondási gondolatokkal foglalkozó Dettrét Charpy tábornok maradásra szólítja fel, ugyanakkor azonban hangoztatja, hogy Beriz-nek »...mindenekelőtt fenn kell tartania a nyugalmat és el kell kerülni az osztályok harcát. Ilyen körülmények között önöknek nincs szabadságukban oly módon eljárni, hogy csorbítatlanul követik Budapest intencióit«. Egyébként háromheti szabadságot engedélyez Dettré »kormánybiztosnak«.

Hozzájárultak a franciák ahhoz, hogy a Szegeden rekedt anyországbeliek, valamint a Szegedről kirekesztett, Szatymazon gyülekező szegediek ma meghatározott időben átlépjék a város körüli kordont. A konfliktusoknak rég volt ilyen jó

napjuk. Horribilis összegeket szállítják az ország belseje felé igyekvőket a Rókus Állomástól Szatymazra. 10 óraor megérkeztek a határőri szegediek gyalog. Egy Budapestről érkező utast rövid idő alatt a hírekre éhes emberek hatalmas csoportja veszi körül a szakadó esőben. Ugyanis Szegeden két nap óta állandóan esik a tavaszi eső. Emiatt a szokásos bajnyeregét ismét Móravárost. A melyen fekvő utcákat és házakat előnti a talajvíz.

Erdőteljesen működik a cenzúra. A Délmagyarország »Pesti divatok« című, egyébként eléggé cinikus hangú írásában erőteljes »húzások« nyomai láthatók. Ugyanennek a lapnak az újszegedi park állapota felett siránkozó cikkében is fehér foltok éktelenednek.